

Pozměňovací návrh poslance Mgr. Jana Čížinského

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk 374)

„Úprava společného řízení v rámci tzv. objektivní odpovědnosti“

Podávám návrh na níže uvedenou úpravu návrhu zákona:

V čl. I se za dosavadní bod 3 vkládá nový bod 4, který zní:

4. V § 125f se vkládá nový odstavec 6, který zní:

6) V řízení o přestupku podle odst. 1 se projedná ve společném řízení nejvýše pět přestupků spáchaných při užití téhož vozidla na pozemní komunikaci.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

Odůvodnění:

V praxi při projednávání přestupků spáchaných neoprávněným zastavením nebo stáním v tzv. zónách placeného stání (nebo zjištěných prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích – zcela typicky jde o přestupky spáchané překročením povolené rychlosti, popř. průjezdy na červený světelný signál) dochází k tomu, že dle platné právní úpravy v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je nutné přestupky spáchané jedním provozovatelem do zahájení řízení všechny spojit do jednoho řízení (vyloučení věci ze společného řízení objektivně nelze uplatnit).

V případě, že se jedná o leasingovou společnost nebo obecně o právnickou osobu, která je provozovatelem několika (desítek, někdy až stovky) vozidel, je společné řízení o přestupcích jednak komplikované – běžnou taktikou je na některé výzvy neuhradit, na některé sdělit řidiče-cizince, na některé výzvy uhradit úmyslně pozdě a s dalšími výzvami polemizovat. Navíc v případě, že je pokuta nakonec pravomocně uložena, jejím „rozpočtením“ na počet porušení režimu v zóně placeného stání a počet vozidel, která tento režim porušila, se provozovatel velmi snadno dostane na částku, která je podstatně nižší, než kterou by zaplatil v případě, kdyby bylo za všechna vozidla v průběhu doby řádně placeno parkovné nebo parkovací oprávnění. Uložená pokuta je tedy v takovém případě jen „jiným způsobem hrazení parkovného“, a to ještě pouze v případě, že je toto neoprávněné parkování zjištěno a oznámeno.

Stejně tak se „vyplatí“ každodenní porušování režimu zón placeného stání (tj. neoprávněné stání nebo zastavení) provozovatelům vozidel, resp. řidičům – fyzickým osobám, které tento režim porušují soustavně a dennodenně např. pravidelným dojížděním vozidlem do zaměstnání nebo do místa pobytu, aniž by tyto osoby vůbec splňovaly podmínky pro vydání rezidentního parkovacího oprávnění.

Na eliminaci výše uvedeného nemůže mít vliv ani mírné zvýšení pokut uvedené v návrhu novely zákona č. 361/2000 Sb. od Ministerstva dopravy (typicky se jedná o přestupky dle ustanoví § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za které je navrženo ukládat pokutu v rozmezí 2000 až 5000 Kč (podle dosud platné úpravy je pokuta v rozmezí 1500 až 2500 Kč).

Z výše uvedených důvodů je navrženo podstatné zpřísnění právní úpravy vůči provozovatelům, kteří neuhradí určenou částku na výzvu provozovateli vozidla, resp. řidičům, spočívající v omezení případů spadajících do společného řízení tak, aby se ve společném řízení projednávalo nejvýše počtem dané množství přestupků spáchaných jedním konkrétním vozidlem.

Pokud by bylo přijato zpřísnění pouze vůči provozovatelům vozidel, patrně by to ze strany společností, které se zabývají zastupováním při řízení o přestupcích dle zákona o silničním provozu, resp. ze strany provozovatelů vozidel, obecně vedlo k opakovanému oznamování téhož řidiče.

Dodávám, že včlenit výjimku ze společného řízení do zvláštní právní úpravy bylo doporučeno Ministerstvem vnitra v rámci připomínkového řízení o změně zákona č. 250/2016 Sb.

V Praze dne 26. října 2020

Mgr. Jan Čížinský